

mangfoldige Gange i Kommissionen gjort Forsøg paa at forbinde Alderdomsunderstøttelse med Invaliditetsrente, men man var fra alle Sider enig om, at det ikke lod sig gøre.

Indenrigsministeren (Rode): Det er rigtigt, at det Forslag, det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) har tiltraadt i Kommissionen, hed „Forslag til Lov om Invaliditetsrente“, men det ærede Medlem vil ikke bestride, at dette Lovforslag angaar Invaliditetsforsikring, og at det sikrer en vis Rente, og han vil heller ikke kunne bestride, at Lovforslaget gaar ud paa at behandle Alderdom som en Art Invaliditet, for hvilken der ydes en Rente, opnaaet ved Forsikring. Dette er Lovforslagets Princip. At det ærede Medlem, som sagt, nu aabenbart paa Grund af den meget forklarlige Strømning i hans Parti mod Princippet i Forslaget forsøger at udviske det, forstaar jeg meget godt.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Det er for mig endnu lettere forklarligt, at den højtærede Indenrigsminister stadig kredser omkring Spørgsmaalet om Alderdomsforsikring eller Alderdomsunderstøttelse, idet Ministeren aabenbart har en Følelse af, at medens man ude omkring i Befolkningen er noget i Tvivl om, hvordan man skal stille sig med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse eller Alderdomsforsikring, saa er man i Befolkningen klar over, at det vil være en daarlig Vej at fortsætte med Understøttelse, naar vi kommer ind paa Spørgsmaalet om Invaliditet. Men den højtærede Minister maa ikke glemme, at fra Kommissionens Nedsættelse var hele Opgaven den at finde en Løsning af Spørgsmaalet: Invaliditetsforsorgen, og under Forhandlingerne kom man til det Resultat, at den Invaliditet, der er en Følge af Alderdom, og som hyppigst indtræder i en højere Alder, ogsaa maa tages med. Det er, som jeg sagde i Gaar, i Virkeligheden et Side-spørgsmaal, og jeg har ikke i mindste Maade udtalt mig anderledes i Dag.

Indenrigsministeren (Rode): I den Lov, som foranledigede Nedsættelsen af Kommissionen, kaldes den en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invaliditets- og Alderdomsforsikring, og den Betænkning, som blev afgivet, er

afgivet af Invaliditets- og Alderdomsforsikringskommissionen. Derved er allerede den Opgave angivet, som af det ærede Medlem og hans Parti i 1903 blev stillet, den Gang man kom ind paa Tanken om Alderdomsforsikring. Dette har ogsaa klart og tydeligt fundet Udtryk i Forslaget, thi hele det Forsikringsinstitut, som foreslaas oprettet, bygger paa, at der skal betales en Invaliditetsrente, hvis højeste Beløb er 190 Kr., som udbetales, naar Invaliditet indtræffer enten i de unge Aar eller ved en bestemt Aldersgrænse, og det er for at tilvejebringe denne Invaliditets- og Aldersrente af 190 Kr., at man vil opkræve 24 Kr. som en Afgift af alle i en Alder fra 18 til 33 Aar. Hvis der ikke var Tale om, at Invaliditetsrenten ved denne Forsikring ogsaa skulde betales ved en vis Alders Indtræden, altsaa som Aldersrente, vilde der ikke være Brug for det Beløb, som her er angivet. Det er den nugældende, af det offentlige opretholdte Alderdomsunderstøttelse, som ved den foreslaaede Ordning væltes over paa et Forsikringsinstitut med Forsikringspligt for alle fra 18 til 33 Aar. Jeg har imidlertid, som sagt, ikke det mindste imod, at det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) mere og mere søger at forlade det Standpunkt, det ærede Medlem en Gang havde Held til at føre sit Parti ind paa, men som det synes, at andre nu har Held til at føre det bort fra.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Borghjerg): Jeg tror, at Forslagsstillerne i det hele og store har Grund til at være tilfredse med denne første Behandling og til at yde vor Anerkendelse af og sige Tak for den Tilslutning, der er fremkommet fra flere Sider, først og fremmest fra det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), og for den højtærede Indenrigsministers Tilslutning til vort Forslags Principper og væsentligste Indhold. Mod saglige Enkeltheder i Lovforslagets Paragraffer er der ikke fremsat mange Indvendinger, om overhovedet nogen egentlig Indvending. Det kan kun glæde os. Ellers gaar det jo ofte saadan, at naar et Lovforslag om en eller anden stor Sag indbringes privat, hænger Modstanderne sig i den ene eller den anden tekniske Enkelthed og søger ved mere eller mindre berettiget Kritik deraf at aflede Opmærksomheden fra Hovedsagen. Det er ikke sket ved denne Lejlighed. Det viser, at Lovforslagets Paragraffer ogsaa i teknisk Henseende har været vel udarbejdede, og det er ikke saa